

מדינת ישראל
משרד הממשלה

משרד

15/2 פי

מס. ד.מ.

עמ' 15/2

3/1/96

ישנה ה'א

סניף ב'

תיק מס'

מחלקה

15/2 פי

שם תיק: ועדת כהן-קדמי בענין ילדי תימן - פרוטוקול
מישיבות הועדה -סדרה ב - 'פרוטוקול מיום
מזהה כיוזי: ג-9747/2

מזהה פריט: 000dpri
כתובת: 2-109-3-6-7

תאריך הדפסה: 11/07/2016

ועדת הקינה מומלכתיות בענין פרשת
העלמות של ילדים מבין עולי תימן
בטעניט 1954-1948

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

היו"ר: אבל האשה הזאת יודעת איך הילד נעלם?

ת. לא יודעת, אבל התאריך ליזח והסימנים כאילו לאמת את זה.

היו"ר: בסדר זה בסדר טוב תודה רבה לך.

ת. תודה רבה.

עדות הגב' תמר סייני - תיק 184/95

היו"ר: אתה הבן?

ת. זה הבן כן.

היו"ר: תהיה על ידה ואם יש צורך אתה יכול להשלים.

הגב' תמר סייני מעידה בתיק 184/95.

אני מזכיר לך כמו שאני מזכיר לכל אחד שצריך להגיד את

האמת את כל האמת, ורק את האמת.

ת. אני אגיד את האמת.

היו"ר: בהחלט אנחנו ..

ת. אנחנו הגענו לראש העין.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

היו"ר: זה רק כתוב בחוק שאנחנו צריכים להגיד לעדים להזכיר להם.

ת. תודה רבה.

אנחנו הגענו לראש העין.

היו"ר: איך?

ת. הגענו לראש העין מן עליה קשה היה לנו.

כ.ה. קובל: לראש העין.

היו"ר: כן, מאיפה באתם?

ת. מתימן.

היו"ר: בסדר. את זוכרת באיזה שנה?

ת. ב-1949. אחרי סוכות בדיוק אחרי סוכות ב-1949.

היו"ר: טוב אז היגעתם לראש העין?

ת. הגענו לחאשד אנחנו עולים.. ואחר כך הגענו לראש העין.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

חיו"ר: כן?

ת. מראש העין היה לנו בלי עין הרע היה לי ששה ילדים, 4 בנות ושני בנים.
 באו באותו ערב אנחנו באנו באו בערב אמרו ששה ילדים קשה להם חורף, גשם איך יהיו באוהלים קטן, היה לנו אוהל ואין סירים, לא נתנו לנו סירים.
 באו ולקחו לי את הילדה בת שנה.

כ.ה. מימון: הילדה חכי קטנה היתה?

ת. חכי קטנה כן.

כ.ה. מימון: איך קראו לה?

כ.ה. קובל: אסתר.

ת. אסתר.

כ.ה. קובל: היא נולדה בתימן?

ת. כן בטח נולדה בתימן.

לאיפה אתם לוקחים אותה אמרו לבית התינוקות.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

היו"ר: בת כמה היא היתה כאשר?

ת. בת שנה.

היו"ר: שנה?

ת. כן.

לקחו אותה לבית התינוקות, למחרת הלכתי לבקר אותה בבית התינוקות, טוב היא שמו אותה בעגלה משחקת עם עצמה עוד ילדה קטנה.

אני הגעתי לשם אמא אמא אמא, טוב, לקחתי אותה ליד שיחקתי איתה קצת והחזרתי אותה חזרה, טוב אני יכולה לקחת אותה הביתה? אמרו לא, זה קשה לך באוהל וגשם הם ימותו אם יישארו אצלך כולם.

טוב, תודה רבה שיחזיקו אותה כמה שבועות עד שיפסיק הגשם. אחר כך אחרי יומיים שלושה הלכתי לבקר אותה אני הולכת כל יום אבל אחרי יומיים שלושה, בא גיסי מירושלים עם חמי וחמתי, האמא של בעלי והאבא שלו, היו בבית שלי, באו מירושלים ואמרו תשמעו אבא שלי זקן ואמא שלי היא לא רואה, הם כל השנים היו אצלנו בבית, הם לא יכולים לתפקד הם היו זקנים.

טוב מה נעשה? אמרו נעביר אתכם לבית ליד,

כ.ה. מימון: רגע רגע. אחרי יומיים את אמרת שחלכת לבית התינוקות

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

עוד פעם?

ת. כן, הלכתי לבקר אותה ולראות אותה.

כ.ה. מימון: מה אמרו לך אחרי יומיים?

ת. בסדר היא בסדר אני רואה אותה.

כ.ה. מימון: כן.

ת. אחר כך בא גיסי והעבירו אותנו לבית ליד.

כ.ה. מימון: לאן העבירו אותכם?

היו"ר: לבית ליד.

ת. לבית ליד.

כ.ה. מימון: לבית ליד והילדה נשארה בבית התינוקות?

ת. כן בבית התינוקות לא רצו לתת לי אותה.

כ.ה. מימון: אהה ברור.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

ת. אני הלכתי עם גיסתי וחיא עדה שלי.

כ.ה. מימון: כן בסדר.

ת. הלכנו לבית התינוקות תביאי לי את הילדה אנחנו חולכים -
 אנחנו עוברים מחנה, תעבירו את הילדה שלי גם אתנו. לא
 היא תהיה שמורה, ואתם תבואו תבקרו אותה וזה, שיכנעו
 אותי - השארתי אותה והלכתי.
 הגענו למחנה בית ליד, חלינו אני ובעלי, הילדים שלי ברוך
 חשם לא קרה לחם כלום כולם, רק אני ובעלי.
 חכניסו אותנו בצריף של הבית חולים, בספיטל.

כ.ה. מימון: כן?

ת. ישבנו כמה ימים שלחנו את הקרוב שלי, טוב, לך תביא לנו
 את הילדה, אנחנו הילדים שלנו קטנים חס לא ידעו לאיפה
 ללכת לא יודעים עברית ולא יודעים כלום.
 מי שקילל אותנו אמרנו תודה רבה למה לא מבינים מה הוא
 אומר לנו, מאיפה אנחנו יודעים.
 אחר כך הלכנו שמה לראש העין ואמרו נפטרה. איפה תביאו
 לנו תעודת פטירה, מה זה הילדה כמו פרח? אמרו נפטרה.
 וזהו.
 מה נעשה?

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

היו"ר: תראי במכתב שלך את לא אומרת מה שמה, אבל הבן שלך אומר

ת. אסתר.

היו"ר: שהיא

כ.ה. קובל: קוראים לה אסתר.

ת. אסתר סייני. אסתר בת יהודה סייני.

היו"ר: אסתר בסדר.

כ.ה. מימון: נו, ומאז לא היה לכם שום קשר?

ת. שום קשר.

כ.ה. מימון: לא נתנו לכם לקבור אותה?

ת. בכלל.

כ.ה. מימון: ולא ישבתם שבעה?

ת. בכלל, לא ישבנו בכלל, איך נשב?

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

כ.ה. מימון: לא קיבלתם צו גיוס?

ת. כולם, נעלמה.

כ.ה. מימון: כאילו נעלמה.

ת. כאילו נעלמה, כאילו בלעה אותה האדמה.
 לא ידענו איפה היא.

הבן: סליחה אני יכול להתערב?

היו"ר: כן.

ת. כפרה עליק.

הבן: יהודי תימן שבאו לארץ האמינו שאנחנו בתוך יהודים, היה סיפור קצר, בתימן לא היה מקרה כזה של חטיפות או העלמות של ילדים לא קיים דבר כזה.
 אז בשעה שבאנו לארץ עוד בין יהודים אז בכלל היתה אמונה מה זה יהודי בדברי אלוהים חיים מה שאומר לא ישקר שארץ ישראל לא עשו עוולה, אז בשעה שבאו ואמרו לנו נפטרה האמינו באמונה שלמה שנפטרה.

היו"ר: אני רוצה לשאול אותך, אתה נותן תעודת זהות שלך ובטח

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

רשמו אותה מספר הזהות כאשר עליכם ארצה ואנא קיבל - אנא
 היה בחיים כן?

הבן: כן כן.

היו"ר: והוא קיבל תעודת עולה ושם רשמו את תעודת הזהות שלו, ושל
 אמא?

ת. לא לא רשמו שם זיהוי, תעודת זיהוי קיבלנו יותר מאוחר זה
 בשעה שהיינו במושב תרום ועברנו למושב תרום שם אז קיבלנו
 תעודת זהות.

כ.ה. מימון: לא לא אבל תעודת עולה?

הבן: תעודת עולה יש תעודת עולה.

כ.ה. מימון: או לזה התכוונתי.

הבן: שם היא רשומה בתעודת העולה.

היו"ר: ויש שם מספר זיהוי? אתה לא יודע?

הבן: אין מספר זיהוי. עד כמה שאני זוכר אין מספר זיהוי.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 3 בינואר 1996

היו"ר: יש לך את תעודת העולה פה?

חבן: ראיתי אותה לא מזמן את תעודת העולה ואני מוכן לבדוק,
 היא ישנה, יש לנו אותה בבית. אני אמצא אותה.

היו"ר: אני מבקש שתשלח צילום של הדף הראשון בפנים והדף השני
 איפה שרשומים כל הילדים וכל השמות.

חבן: בסדר אני אעשה את זה.

כ.ה. מימון: ותרשום את מספר התיק

היו"ר: תזכור את מספר התיק שהוא

כ.ה. מימון: לפי ההזמנה שיש לך.

היו"ר: 184/95 זה רשום על ההזמנה

ת. אוקי בסדר תודה.

היו"ר: אנחנו מבקשים לקבל צילום.

ת. תודה. אני אשלח.